

PUBLICATIE.
BURGMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat door de Stedelijke Regeringen van Rotterdam en Groningen, met gemeen overleg en goedkeuring van Gedeputeerde Staten der Provincie Zuidholland en Groningen, is bepaald en vastgesteld, dat voortaan van Rotterdam op Dingsdag en van Groningen op Woensdag een Beurtschip van het Veer tusschen de beide Steden zal afvaren, en wel
OM DE ACHT DAGEN in de maanden Maart, April, Mei, Juni, Juli, Augustus, September en October; en
OM DE VEERTIEN DAGEN in de maanden Januarij, Februarij, November en December.

Wordende hierdoor het 6de artikel van het Reglement voor het Beurtveer tusschen de Steden Rotterdam en Groningen, vervat in de Stads publicatie van den 20 Juli 1827, mitsgaders de alteratie van dat artikel, vermeld in de publicatie van den 1 December 1831, in zoo verre voort verandert gehouden.

BURGMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen: **J. E. VAN IDDEKINGE.**
BURGMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen: **J. H. M. HORA SICCAMA.**

BURGMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens ten overstaan van dertien Gedeputeerde, op Dingsdag, den 24 April 1832, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken in het Raadhuis dezer Stad, publick, aan de minstaannemenden Uit te besteden de navolgende Werken:

1. Het maken van een Nieuwe Brug over het Winkelhoekster Diep in de Gemeente Sappemeer, alsmede een Hooghout en Draai te Martenshoek.
2. Het Baggeren van 2000 Lasten Slijk uit de Havens en Diepen binnen en buiten de Stad.

Voor den tijd van drie jaren:

3. Het onderhouden van de Pumpen en Riolen in dezer Stad.
4. Het van het Beputten en onderhouden van den Trekweg van de Stad Groningen naar Martenshoek.
5. Het van den Trekweg tusschen Zuidbroek en de Schotmids.
6. Het van den Trekweg van de Beata tot aan Winschoten.
7. Het onderhouden van den Weg van Plattenburg tot aan de Blauwe Schans.
8. Het Schoonmaken en Schoonhouden van het Sterrebosch.

Waarvan de Gedeputeerde van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

Groningen den 9 April 1832
 Burgemeester en Wethouders: **J. E. VAN IDDEKINGE.**
 De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: **J. H. M. HORA SICCAMA.**

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIJEN te Groningen heeft zich ver algemeent kennis te brengen, dat, ten gevolge mededeeling van den Heer Directeur-Generaal voor de Marine, in dato den 9 dezer, ten B. de te ne gehoudene conferentie met Huisne Excellencie de Ministers van Binnenlandsche en Buitenlandsche Zaken, mitsgaders van den Staatsraad, ad intem bevel van de Directie van het Departement voor de Nationale Nijverheid en de Kolonien, en den Directeur-Generaal, nopens de uitbersting van den Brakloop in onderzochte gedeelten van Frankrijk, — is bepaald:

- a. Dat Duinkerken zal worden beschouwd als verdaacht.
- b. Dat Calais zal worden beschouwd als besmet.
- c. Dat verder alle schepen welke worden aangevoerd, al de schepen, geloven van de Kamer van Calais tot aan met Havre-de-Grace, en dat mede daaronder zal worden begrepen alle, wat uit de Schelde herkomstig is.

Zullen alle schepen, van de bovengenoemde plaatsen komende, aan de Kamer van Calais de bepalingen der quarantaine, respectievelijk van zeven en vijftien dagen, onderworpen worden.

Groningen den 13 April 1832.

De Kamer van Koophandel en Fabriken voornam:
P. D. A. M. S. T. E., Vice-President.
U. G. SCHILTHEUIS, Jr., Rangde Secretaris.

DUITSCHLAND en AANGRENZENDE RIJKEN.

BERIJN den 5 April.

Prins Willem Albert is van hier naar 's Gravenhage vertrokken.

FRANKFORT den 5 April.

In Pruisen bevinden zich nog 4300 Polen, die, in geval zij niet naar Polen terug keeren of in het land behoorlijk kunnen onderkomen, te scheep naar Frankrijk zoudt gebragt worden. Doch de Fransche Regering schijnt er thans weinig mede gediend te wesen en pogingen aan te wenden, om van dit bezoek verhoed te worden.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 6 April.

(Pitt, Overstep.) Gisteren is aan het bureau van buitenlandsche zaken eene commissie der gevolmachtigden gehouden; men schijnt daar echter tot geen beslissing gekomen te zijn, doch zegt men, dat de grootste vriendschapsbetuigingen van al de Mogendheden wederzijds zijn beroond geworden.

Er is een Lissabonsche briefvennaal met berichten tot den 18 Maart gearriveerd, die nogtans van niet het minste belang zijn; ook een pakketchip van Madera is hier te lande aangekomen; de autoriteiten aldaar maakten groote toebereidselen, om het eiland tegen de expedite van Don Pedro, die elk oogenblik van Terceira werd verwacht, in veiligheid te stellen. Wat de landing van Don Pedro in Portugal en de daaraan te greezen bijstand van Spanje betreft, zoo verzekert de Kamer van Koophandel en Fabriken, middelen zullen aanwenden, om zulks te verhinderen, en dat het Portugesche Don Alguazil Regering niet dan door een wonder zou kunnen worden overtuigd.

De Staten van een Provincie met 50,000 dollars aangekomen, waaronder 4000 voor het dividend; het was den 14 Februarij van Vera-Cruz vertrokken, op welk tijdstip overal in het land rust heerschte; al de Staten hadden zich tegen de insurrectie van Santa Anna verklaard; 4000 man gouvernementsstroepen waren reeds tot aan Santa-Fé, omtrent acht mijlen van Vera-Cruz, opgerukt; Santa-Anna had niet meer, dan 700 man onder zijn bevel en zou, bij eenen aanval tegen de stad, waarschijnlijk naar het kasteel van St. Juan d'Ulloa de wijk nemen.

Volgens den Courier, zal de reformbill waarschijnlijk, zonder benoeming van eenen Pairs, bij de Lords worden aangenomen.

De Morning Herald zegt, dat in de gewerfabrieken van Birmingham groote kamptuigen worden ingevoerd; inzonderheid ten dienste van de beide Vorsten van het Rijk van Braganza, en van den Egyptischen Onder-Koning.

Heden zijn er 31 nieuwe cholera-ziekten en 17 dooden; over het geheel begint de ziekte een' gunstigen keert te nemen.

Van den yden. (Pitt. Correspond.) Heden morgen heeft men berichten ontvangen uit Jamaica, van den 17 Februarij; het is waar, dat de krijgswet was opgeheven, doch het schijnt, dat de bewoners van het Noordelijk gedeelte des eilands niet zeer tevreden zijn, aangezien de opstand niet kan gezegd worden geheel en al gesmoord te wesen, naardien er vele nieuwe pogingen waren in het werk gesteld, om de bezittingen in brand te steken. Over het geheel, evenwel, kan men de berichten geruststellende noemen; het grootste gedeelte der Negers is tot de arbeid wedergekeerd; een menigte opstandelingen is ter dood gebragt, doch nog veel meer zijn gegeseld geworden; onderscheidene belhamels zijn zich kunnen wederwerpen; twee missiearissen zijn naar de gevangenis gezonden. De uitdrukkende bezittingen is onberekenbaar; de suiker-plantaadjen hebben het meest geleden. Ten gevolge van deze insurrectie, zal de uitvoering der bestanden in rade ten eenenmale ondoelmatig zijn; de wettgevende magt zou den 28 Februarij zamenkomen, en er is geen twijfel, of dezelve zal verordeningen bepalen; gelyk in tegenstelling van den overrijden en onvoorzigtigen geest, die in al de bepalingen doortruikt, welke door het moederland aan de kolonij werden

afgezonderd. — Te Demerary zijn de besluiten in rade afgekondigd geworden, doch men beschouwt ze als eene doode letter, daar de insurrectie onuitvoerbaar bevonden zijn.

Heden zijn er tijdingen uit Lissabon ontvangen tot het einde der vorige maand, met een belang meldende, dat de krijgsoverheerschen mer grooten overtuiging voortgezet.

Over Malta heeft men berigt, dat in Griekenland de gruwelen van burgeroorlog aan de orde van den dag zijn, doordien de geslachten, die dat rampalige land verdeeld houden, onzettend op elkander zijn gebeten.

Heden zijn er 23 nieuwe cholera-ziekten en 10 sterfgevallen opgegeven; het aantal een totaal van 2181 zieken en 1158 dooden.

FRANKRIJK.
PARIS den 5 April.

Indelijk heeft de Regering de zoogenaamde vergiftigde drank en eetwaren gelukkig doen onderzoeken, en is, volgens eene verklaring van de heer de la Barol, en Boyens en volgens een rapport van den heer de Fontanille, li van de commissie van gezondheid der gemeentelijke school, gebleken, dat daarin geen vergift hoegenaamd te vinden was. Dit is dadelijk in alle staten tot geruststelling der inwoners aangeplakt. Ondertusschen sluit de menigte aan genoegzaam geloof aan de verzekeringen der Regering, en velen beschuldigen de geresheeren zelfs van de zieken vergift toe te dienen, terwijl de laagste volksklasse zich aan dronkenschap en baldadigheid blijft overgeven. Elk die een reukflesje in de hand heeft, wordt als vergiftiger aangegeven. Van secheidene personen zijn door het grauw in het water geworpen. Eenigster is in de straat St. Denis een jong mensch, omdat hij als een vergiftiger is gekruken werd, met messensteken afgemaakt. Heden is ook een Jood, die een flesch met kamfer onder den neus hield, door het gependel vermoord. De wroep en nationale garde doen onophoudelijk patrouilles; ook bevelen zich de municipale wacht en politie-beambten buitengemeen tot herstel der goede orde; de ongelukkigliken zetten zij, die hun voordeel met de gisting der gemoeiden poegen te doen, huane misdadige kunstgrepen onafgebroken voort. Zij strooijen onder anderen, oproerige oproepingen aan het volk uit, waarbij de burgers vermaand worden tegen de Regering op te staan, aan welke de grootste gruwelen en al de elende des volks verweten worden. In een dier boosaardigst stukken, die gedrukt zijn, wordt gezegd, dat de cholera eene minder erg ramp is, dan het Bestuur van Lodewijk Filips, en dat, zoo het volk zich niet opgewild van die dwingelandij bevrijdt, het al zijn lijden verdient.

En plaudukker, met name Bagedde, die op de stoep van een koffiehuis over de brug St. Michel een dier programmen met luider stem aan een hoop volk voorlas, is door de politie in hechtenis genomen.

Gisteren had zich een vrij groot aantal werklieden voor het Hotel Dieu verzameld, zoo als ongelukkig deze menschen slechts al te zeer schijnen te zijn, dat de cholera-geenszins te Paris heerscht en dat de zieken door vergif sterzen deden zij waarschijnlijk kreen tegen de overheid hooren en zelfs tegen de geneesheeren, die met zoo veel moed en belangeloozen over voor hen zorgen. Q dat oogenblik werd een zieke aangebragt, die door den geneesheer Kerff werd begeld; een geslacht, sedert lang wegens zijne uitgebreide kundigheden bekend, en die thans nieuwe aanspraak op de eekentelijkheid van het algemeen verkreef. De verblinde volksmanig wilde, zoo wel aan den zieke, als aan den geneesheer Kerff, den toegang tot het gasthuis belerten. De laatste, daarvoor niet onwaardig, sprak de werklieden met kracht aan; verweet hen, dat zij de wetten van de Kamer van Koophandel en Fabriken te noemen, want groote heeren waren als de Kamer van Koophandel en Fabriken, en dat de wetten van de Kamer van Koophandel en Fabriken, die met zoo veel moed en belangeloozen over voor hen zorgen. Q dat oogenblik werd een zieke aangebragt, die door den geneesheer Kerff werd begeld; een geslacht, sedert lang wegens zijne uitgebreide kundigheden bekend, en die thans nieuwe aanspraak op de eekentelijkheid van het algemeen verkreef. De verblinde volksmanig wilde, zoo wel aan den zieke, als aan den geneesheer Kerff, den toegang tot het gasthuis belerten. De laatste, daarvoor niet onwaardig, sprak de werklieden met kracht aan; verweet hen, dat zij de wetten van de Kamer van Koophandel en Fabriken te noemen, want groote heeren waren als de Kamer van Koophandel en Fabriken, en dat de wetten van de Kamer van Koophandel en Fabriken, die met zoo veel moed en belangeloozen over voor hen zorgen.

Denzelfde den was een der stedelijke ruiters, die tot eene patrouille behoorden, op de Quai aux fleurs, een weisig achtgeblijven, om iets aan zijn paard herstellen. Dadelijk zag hij zich door een twintigtal eilandelingen omringd die het paard bij den toom vattenden en hem naar den kant der rivier trokken onder het geroep van: „Weg met hem in het water!“ Een hupper had reeds been van den ruiter aangevat, om hem over de leuning te werpen, toen vi sabalswaven, met groote kracht door dezen dappert hupper uitgedeld, een zoo velen der woedendsten uit den hoop buiten gevecht stelden. De vijfde, die zelfde, die hem aan het been had gevat, viel kort daarna met een doordoorloof hoofd nader. Hij bleef weinige schreden verder den laatste adem uit en ruiters zette zijnen weg voort.

Van den 6den. Sedert gisteren is het tamelijk rustig in deze hoofdstad. Gisteren op den middag was het aantal der krakten met 470, en alzoo tot 1851 aangegevoerd terwijl het aantal der overledenen in het laatste etmaal 168 had bedragen. De koetzier van den minister Perrier is door de cholera overvallen, doch spoedig weder hersteld. — Van de officieren van het garnizoen zijn in de laatste dertig ettelijke door de ziekte aangerast. — Over het geheel wil men echter hopen dat de kwaal in hevigheid vermindert.

Gisteren zijn verscheidene personen, tot de hoogere standen der maatschapp behoorende, door de ziekte aangegripen; onder anderen, een nabestaande van den heer Royer Collard.

— De rust is nog geenszins in Grenoble op eene duurzame wijze hersteld. Het protest van de jawoners, welke aan de Kamer der Gedeputeerden mo worden ingeleverd, voert meer dan 2000 gedrektekeningen. De opwepening d nationale garde vordert niet, en de personen, tot dezelve behoorende, schijnen willen wachten tot dat men hen de wapenen en harnas kon afvoeren; zoed er nieuwe maatregelen op dat stuk zullen dienen te worden genomen. — Tusschen de bewoners en de militairen van het garnizoen heerscht thans eene gro te oneenigheid. Het protest heeft aanleiding gegeven tot een nieuw tweegave van een inwoner met een officier van genoemd regiment, waarbij de hars vrij ernstig door eenen sabelhouw is gewond. De generaal Dalort had maatregel genomen, opdat dit tweegave niet moogt worden verhinderd, noch gespoen en bepaaldelijk een detachement dragonders daartoe doen kommanderen, die d ook de toeschouwers op een' behoorlijken afstand hebben gehouden.

De Messenger kondigt heden, bij het volgende stellig artikel, de tijding, dat het tijdspek ter uitwisseling der ratificatie tot den 10 dezer verlengd is. De Conferentie heeft op verlangen van Oostenrijk, Pruisen en Rusland, te slagen, dat het protokol tot den 30 April geopend zal blijven. Men is echter zonder hoop, dat de ratificatie van Rusland, op dat tijdstip, uitgevaardigd zal zijn.

— Men kan zich geen denkbeeld vormen, zegt een publiek blad, van al lastige aspecten, waaraan de Fransche ministers van den kant van het diph matieke lichaam blootgesteld zijn, om hen te bewegen, bevel tot ontruiming van Ancona te geven. Naar men zegt, heeft de heer Perrier aan het Ween Kabinet verklaard, dat hij de troepen niet terug roepen zou, dan nadat Oosten rijk het traktaat van den 15 November geratificeerd zou hebben; anderen wil daarentegen, dat de heer van Wassenberg, Oostenrijks gevolmachtigde bij de C ferentie te Londen, van zijn Hof bevel ontvangen heeft, om niet tot ratific reu, dan op het oogenblik, dat hij de ontruiming van 's Pausen Staten vernom zou hebben. Middeletwyl bedreigt de heer d'Appony hier het ministerie en v klaart, dat het stellige besluit zijner Regering, alvorens de 24 artikelen te ra ficeren, is, te wachten, welk gedrag het Fransche Gouvernement ten aanzien v Ancona zal nemen. Deze nota's, die door den ambassadeur van Rusland r drukkeliijk onderstund zijn, hebben eenigen indruk op den heer Perrier gemaakt, maar, hetgene hem nog terug houdt, is de yrees, van het ontzag voor zijn beoorn krenken, wanneer hij voor de bevelen van den Prins van Meternich eene soe delijke gehoorzaamheid toont. Tot heden toe schijnt het niet, dat er bevel gegeven zijn, om Italië te ontruimen. — De Messenger zegt, dat thans Anco zou goed als door de Oostenrijkers geblokkeerd is, en dat zij dezelfde stelling

in hebben met betrekking tot welk eventuele bezetting de Fransche kommandant het leverantie-kontrakt gesloten had, waarin de Paus een grond van klacht heeft gevonden.

Men verzekert, dat, krachtens een den 2 April door de ministers in rede genomen besluit, de minister van oorlog het bevel opgezonden heeft, om Ancona te openen. De beide bataljons van het 6ste linie-regement, die de plaats bezetten, en de kompagnie à la suite zullen ingescheept en op Oran gerigt worden. De generaal Doye, die deze laatstgemelde plaats kommandeert, zal bevel bekomen, om, van zijnen kant, tot de ontvangst dezer troepen de noodige voorbereidingen te maken.

Van den 7den. Het Journal des Débats, het bulletin der cholera mededeelende, laat daar op deze aanmerkingen volgen: De kwaal, ziet men, heeft in het laatste etmaal vreeselijk gewoed, en zij neemt schrikbarende toeg. De geneesheeren aarzelen niet, zulks toe te schrijven aan de volksruoeren, die gedurende de twee jongst verloopen dagen de hoofdstad hebben ontrast. Te midden dier woelige samenrotingen, die afberstingen van woede en wraak, heeft de epidemie maar al te veel grondstoffen ter ontwikkeling gevonden, en de razernij dier onbezonnenheid heeft zich tegen hen zelfden gekeerd.

Men herinnert zich, hoe in de Wergevende Kamer getwist is over de vraag, of de maarschalk Bismarck al of niet den eed van trouw aan den thans regerende Koning afzweeren had. Dit verschil is nu door dien maarschalk zelfden uitgemaakt, daar hij in de dagbladen heeft doen verklaren, dien eed nooit te hebben afgelegd, en alleen aan den minister van oorlog te hebben geschreeven, om hem kennis te geven, dat hij het bevel over het leger van Afrika had overgedragen en Fransschman wilde blijven, hoe zeer zijn voordemen niet was juistelijk naar Frankrijk terug te keeren.

Men wil weten, dat er heden bij het departement van buitelandse zaken depêches van den maarschalk Maison, den Franschen gezant te Weenen, zijn aangekomen, en dat daaruit blijkt zou, dat sedert de inneming van Ancona een merklijke verandering in de gevoelens van het Oostenrijksche Kabinet en aanzien van Frankrijk plaats heeft. De Paus van Rome zou zich tot ietserde koel tegen de Franschen ambassadeur gedragen en de tegenwoordige Zegelstempel gezant, de Frederik Lamb, met meer dan gewone minzaamheid behandelen. Zoo men verhaalt, zou dit veroorzaakt zijn door brieven uit Londen, die van de onzekerheid gewagen, waarin men daar verkeert omtrent het of der hervormings-bill, daar, bijaldien het ministerie van graaf Grey het onleest, mocht gelven, men Engeland in het belang van Oostenrijk wilde wenen. De tijdingen van Grenoble en van de woelingen in het westen van Frankrijk zouden mede een diepen indruk op het Oostenrijksche Hof hebben gemaakt.

Van den 8den. De heer Perrier, die gisteren zeer ongesteld was, bevindt zich ieden leers beter; hij is, zegt men, geheel buiten gevaar. De loobestemmingen, die op het hoofd van de stad staatsman rusten, maakten zijne ziekte tot een geconten en groot gewicht. Zoodra zijne ongesteldheid rechtbaar was geworden, naasten zich de nieuwskramers, her zamenstellen van een nieuw ministerie beëind te maken. Het schijnt echter, dat de Koning, die gisteren een der broers van den heer Perrier ontvangen heeft, hem heeft doen weten, dat zelfs, indien zijne kwaal voor het oogenblik hem beleide, de zorg der openbare aangelegenheden op zich te nemen. Zijne Majesteit in persoon den raad zoude presideren, als zijnde het meest dan ooit de Koning's voornemen, dat de tegenwoordige resident het roer van den staat blijve in handen houden. De minister van oorlog is in eenen lijdenen toestand, zonder dat zijne vrienden ten zijnen aanzien echter nog een zeer levendige ongerustheid gevoelen.

Gisteren avond zijn van Brussel depêches bij den heer Cas. Perrier aangekomen; uit hoofde zijner ongesteldheid, werden dezelve aan den heer Sebastiani chandigd. Het schijnt, dat het Belgische Ministerie aan het Fransche Gouvernement aanvrage doet, om op Frankrijks Noorder grenzen een armee in onmiddellijke gereedheid te houden, ten einde op stranden voet in België te kunnen trekken, in geval van eenen plotselinge inval der Hollanders.

Van den 6den. De cholera-ziekten bedroeg van het begin tot op den middag van den 6 dezer, 2360, waarvan 1637 mannen en 723 vrouwen. Het getal der verledenen tot op hetzelfde uur, was 912, waarvan 628 mannen en 284 vrouwen. Gisteren op den middag bleven er 1182 zieken, te weten 809 mannen en 373 vrouwen. Sinds gisteren middag tot heden, op hetzelfde uur, zijn er 309 nieuwe cholera-gevallen opgeteekend, namelijk 385 mannen en 174 vrouwen; geurende dat etmaal zijn er 242 dooden geweest, waarvan 165 mannen en 77 vrouwen. Men heeft alle redenen om te hopen, dat de hevigheid der ziekte, welke thans haar toppunt heeft bereikt, van nu af een sterker afnemende beweging zal aannemen. Reeds heeft men opgemerkt, dat de in de laatste dagen in handeling gekomene zieken veel minder hevige kenteekenen vertoonden, en dat de velen echter oogenblikkelijk zijn hersteld.

In de gemeenten van Issy en Yauvres, onder den rook van Parijs, als ook Versailles, Bercy, Orleans en te Calais heeft de cholera zich geopenbaard. Het schijnt den weg van Versailles in te slaan en zich naar Normandye uit te rekken. Men verhaalt, dat te Toulouse ook sporen der ziekte ontdekt zijn.

Tot de feiten tenzer ongehoorde onmenselijkheid, door welke dezer dagen jaarboeken van Parijs met zoo vele zwarte bladzijden zijn bezoeid, en in welke het verhaal door den Moniteur is bevestigd, moet men nog een roezigen, dat wellicht al het overige in snoodde wreedheid overtreft. De voorstad Bagard heeft de schandtoonnel opgeleverd. Twee jonge lieden koopen kalkwater in den winkel van eenen apotheker, en worden als impotenteurs (vergiftigers) gedaand; voor den post-ambassadeur gebragt, onderzocht hen deze, en niettegenstaande het gevaar, dat voor hen er in bestaan kan, doet hij hen besluiten in het kalkwater te drinken, om de volksmenigte van hare dwaling te doen rugkomen; maar het doormaak dezer proef doet de volks bittering geenszins daren. De beide ongelukkigen worden uit het politiebureau weggevoerd, en weerwil der pogingen van eenige municipale garden, zijn zij, letterlijk, in ijzeren ketenen geledebrakt, met een en meestecken doorpriemd en, met alle doorden van foltering op hen uitgeput te hebben, zijn hen de gedeslagen gegeven geworden.

[Dit doet het volk, dat zoo herhaalde malen, sedert kort, zich le peuple le révolté de Paris, le premier peuple du monde durft noemen!]

Onze Dagbladen bevatten uit Eenza, in dato den 27 Maart, het volgende schrijven: Er komen hier aankomende Oostenrijks aan; nog onlangs hebben wij er 3000 man met vier batterijen, bestaande uit drie stukken geschut van 6, twee van 12 en een van 14 ponden kogels, alsmede zes houwitsers zien passeren. In zichten heeft de generaal Canrobert den Oostenrijkschen doen weten, dat, indien zij gebied van Ancona betraden, zulks door hem als een daad van vijandelijkheid worden aangemerkt. Overigens schijnen de Oostenrijksche officieren zeer onredden, dat zij verplicht zijn, om voor de zaak van den Paus te vechten en Fransche soldaten te moeten ondersteunen, die steeds vooruit geschoven worden en overal op de voorposten staan. De fortificatiën van Ancona zijn genoeg voldoende; de Franschen zijn altijd spoedig met hunne zaken in eedheid.

Eene verschrikkelijke gebeurtenis heeft de stad Narbonne bedroefd. Een bieder van de postrijden, de heer Jules C., bekend door zijne gehechtheid aan de leerstellingen der St. Simonisten, voerde reeds sedert eenigen tijd ontwerpen tot eenen zelfmoord. Hij had zelfs aan zijne vrienden aangekondigd, dat de 30 Maart de dag was, welken hij tot het volvoeren van zijn voornemen had bepaald. En inderdaad, den 29sten, tegen acht uren des avonds, jong meisje, mevrouw P., met welke men zegt dat hij verkeerde, ontfermde, en hij dezelve mede buiten de stad. Zij kwamen niet terug. Den volgende morgen, bij het aanbreken van den dag, heeft men de beide ten aan de boorden van den vijfde de Bages gevonden, aan den rand van de tein, de Peppier genaamd. Het meisje was met eenen kogel boven het oor getroffen, en hare kleederen stonden nog, ten gevolge van een geestrijk bijtend, in brand. Het lijk des jongelings lag zonder hoofd. Sommigen verzekeren, dat men twee pistolen op den grond liggende heeft gevonden; anderen bevestigen, dat er slechts één gevonden is. Men denkt, dat Jules C. zich heeft afgedood met een klapper met donderpoeder heeft doen springen.

In zijne kamer heeft men een aantal brieven gevonden, welke geen twijfel rent het voorbedachte der daad overleiden. De ongelukkige had meer dan verklaard, dat hij slechts wachtte, om zich het leven te benemen, tot hij een vrouw gevonden mocht hebben, die hem sterk genoeg beminde, om met hem te willen sterven.

BRUSSEL den 9 April.
De generaal Daino is in activiteit hersteld, maar zonder commando. (Courrier.)
Gent wordt, in dato den 7 dezer, gemeld: Ons kasteel heeft gisteren het wapening eener complete batterij benodigde materieel ontvangen. Hetzelfde is van Antwerpen. De affuiten, ten getale van veertien, waren van nieuw el. Het korps partijgangers is gisteren door onze stad getrokken, komende Gendbrugge en marscherende op Tronchiennes. Dit korps versterkt zich lijs.

Het gerucht wil, dat onze gevolmachtigde te Londen zoude geweigerd hebben een nieuw protokol te onderteekenen, hetwelk overnemen moest, om het tijdsbestek der ratificatiën nog te verlengen; wij geven deze tijding zonder haar te bevestigen, waartoe wij nadere berichten willen inwachten. (Mémorial.)

N E D E R L A N D E N.

GRAVENHAGE den 8 Maart.

Gisteren middag zijn Hare Koninklijke Hoogheid de Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden uit het hoofdkwartier te Herengracht alhier aangekomen. De Prins van Oranje heeft de reis geheel te paard afgelegd binnen den tijd van vijf uren.

Het is thans zeker, dat de nota van graaf Orloff echt is, dat is, dat Z. Exc. eene dergelijke verklaring aan ons Gouvernement heeft ingeleverd; doch dat de Fransche bladen die misvormd hebben medegedeeld, met weglating van het hoofd en verandering van eenige voornaam uitdrukkingen. De hoofd-inhoud en strekking blijven inwendig dezelfde, en, zoo als het Journal de la Haye heden aanmerkt, kleurt Rusland alleen de onregtvaardigheid, welke Engeland en Frankrijk openlijk begaan.

De zittingen der Tweede Kamer zijn tot den 5 of 10 Mei gesloten.

De referendaris Jhr. J. C. Gevers is in plaats van den heer O'Sullivan de Grasi, tot onzen legatie-secretaris te Petersburg benoemd.

De letterkundige wereld zal zeker met belangstelling vernemen, dat de belangrijke boekrij van den grooten Bilderdijk te Amsterdam in het openbaar zal worden verkocht.

Uit Bremen wordt, van den 28 Maart, gemeld: In deze week zeilen niet minder dan negen schepen van hier naar Holland, beladen met goederen, die voor de Koninkrijken bestemd zijn. Het gezamenlijk bedrag dezer ladingen is ongeveer 270 lasten. De hooge regten van doorvoer, die daarvoor in Keur-Hessen zouden moeten betaald worden, en minstens 5000 rijksdaalders zouden bedragen, noodzaken ons, voor dezelve eenen weg door Holland te zoeken. Hoe veel nadeel in Hannover en Keur-Hessen de schadelijke deelscheiding door de landen moeten, en het voordeel, dat Holland daarvan heeft, zal een nauwkeurig kunnen berekenen. Zoolang die hooge regten in Keur-Hessen bestaan, zal men van hier alles, wat naar den Rijn bestemd is, over Holland moeten verzenden.

Van den 10den. Gisteren avond moesten bij de Regering depêches van Londen ontvangen zijn, doch van derzelver inhoud is nog niets uitgelekt. Men spreekt van een nieuw protokol, waarbij de termijn der ratificatie-nieuwstelling tot den 15 April zoude verlengd zijn.

Prins Wilhelm Albert, neef des Koningen van Pruisen, wordt hier verwacht. Z. K. H. voornemens zijnde eenen wijl in deze residentie te vertoeven, zal het huis van wijlen den heer mr. J. Meerman, betrekken.

Sedert de verschijning der cholera te Parijs heeft men in België eenige maatregelen genomen, om bij het overstaan der ziekte tot dat land de verspreiding daarvan zoo veel mogelijk te beperken. Te Brussel, onder anderen, zijn reeds de kommissiën benoemd, die in dat geval in de verschillende wijken voor de zieken zorg zullen dragen. Waarschijnlijk is het vooraf aan deze voorzorgen toe te schrijven, dat in België losse geruchten wegens het reeds uitbreken der cholera aldaar verspreid zijn geworden. Zoo leest men in het Journal de Flandres, dat de hoogleeraar Kesteloot, van Gent, op het vernemen van het gerucht, dat zekere Verschraege, te Laere, door de Aziatische cholera aangetast was, zich dadelijk daarheen heeft begeven, doch hij onderzocht heeft bevonden, dat deze persoon een gewone koortsen leed.

H A N T O G E N B O S C H den 9 April.

De uitnodiging, van wege Z. K. H. den Prins van Nassau aan het leger te velde gedaan, tot ondersteuning van door brand ongelukkig geworden ingezetenen in deze provincie, is niettegenstaande geweest. Op laar van Z. K. H. is deswege aangevaardigd de navolgende:

DAGORDER voor het LEGER te VELDE.

Voor weinige dagen nog maar is het leger te velde uitgenoodigd geworden, om te willen bijdragen tot het vergoeden der schade, veroorzaakt door eenen felken brand aan eenige ongelukkige inwoners van Noord-Brabant. Thans reeds zijn deze gaven van al de korpsen en divisijen van het leger bij het hoofdkwartier ontvangen; deszelfs bedragen de navolgende aanzienlijke som van zeventien duizend gulden, achtentwintig en een halve cent, namelijk:

Hoofdkwartier van het leger te velde	1000
1ste divisie infanterie	1000
2de divisie infanterie	1000
3de divisie infanterie	1000
Reserve-divisie	1000
Divisie kavallerie	1000
Artillerie te velde	1000
Administratie bij het leger te velde	1000

Totaal f 6150 — 25.

Deze ruimschootsche bijdragen van de troepen hebben de nooddrift der ongelukkigen overtroffen; eenen zoo edele milddadigheid is den Nederlandschen krijgsmans waardig. Zijne Koninklijke Hoogheid de Opperbevelhebber had niet minder verwacht; doch Hoogdenzelfver te het steeds aangenaam, ook bij deze gelegenheid aan het leger zijne tevredenheid te hebben kennelijk te maken; en dank te betuigen voor de betoonde menscheit en broederlijke gezindheid jegens de inwoners van dit gewest.

Deze gelden zullen aan den heer gouverneur der provincie worden afgedragen en dienen, alsmede om aan de slagtoffers van den te Borsel plaats gehad hebbenden brand hunne schade te vergoeden, maar ook om nog meer ongelukkigen in deze omstreken, die welken een dergelijke ramp onlangs heeft getroffen, uit noodde te ontkende te redden. Dank zij de edele milddadigheid van het leger! Hoofdkwartier Herengracht den 8 April 1835.

Op last van Z. K. H. den Prins van Nassau.

Opperbevelhebber van het Lezer.

De luit. generaal chef van den generaal.

Bacon CONSTANT de B.

Men wil, dat ons leger sedert het begin dezer maand ongemeen sterk is versterkt geworden. Ook zoude het er naar ik verstaan, dat een groot aantal nieuwe zuchtig uitzien, dat men weder aanvragen tot verlossing zoude doen, en wijl er in gesloten deelen aan gedacht wordt, om ons tot voorjaarsaanvang voor eenige maanden aan te manen.

B R E S T den 9 April.

Van de Schelde wordt ons van het navolgende gebeurde bericht gedaan: Laatste Vrijdag (den 6 dezer) sloeg een schip, waarin zich eenen honderd bevonden, op Belgisch grondgebied nabij de Kruischaan woonachtig, in de Schelde; niet verre van het fregat de Eurydice; om Door den sterken storm dreef het anderst boven geslagen vaartuig, waaraan de ongelukkigen zich oeg aanklemden, spoedig verre weg voort, zoodat zij ongetwijfeld hunnen dood in de Schelde hadden gevonden, waren zij niet bij tijds door de snel van de Eurydice afgevoerd sloepen gered geworden. Aan boord van het fregat gekomen, werden voornamelijk personen van dooige kleederen en verwerschijde voorsten, en werd een vrij aanzienlijke som geld, door heeren officieren en onderofficieren, ter gemeenschappelijke in hun verlies bijeengebragt, hen gegeven en werden zij daarna naar den nabij zijnden wal terug gebragt.

In denoerenden brief uit Maastricht van den 5 April, wordt gemeld, dat op den 2den de linie van Belgische douaniers tot op een uur afstond van de vesting was getrokken was. Men wist erom, dat de Belgische douaniers, rondom Maastricht gestationeerd, in gevolg van een besluit van het Belgisch Gouvernement, den hst bekomen hadden, om inderdaad de gelden en belangrijke papieren onder hunne bescherming bij den generaal over te brengen en naar den burgerlijken gouverneur te Hasselt op te zenden. Men schreef dezen maatregel aan voorzorgen toe in geval van eenen aanval.

Den 5den zijn ook te Maastricht, bij gelegenheid van het houden eener grooten parade, de metalen kruisen op eenen plechtige wijze aan de heeren generelen van het garnizoen overgerek.

Van den 10den. Twee Belgische deserteurs, zijnde de een een vluchtende officier en de andere een infanterist, zijn gisteren weder tot ons overgestroomd en hier binnengedragt.

Nog is hier dezesden dag aangekomen een detachement van ruim driehonderd man der 1ste afd. infanterie, die van Helvoetsluis kwamen en zich heden morgen weder op weg begeven hebben, om zich bij het leger te velde te voegen, en aldaar bij de onderscheidene bataljons der gezegde afd. te worden ingelijfd.

Een bat. Drentsche schutterij, dat tot dus verre te Bergen-op-Zoom garnizoen gehouden had, is heden ochtend hier aangekomen, om morgen inogdijks naar het mobiele leger te vertrekken.

Volgens een schrijven, uit Eindhoven bij ons ontvangen, schijnt het, dat nu en dan Belgische soldaten het nog wagen ons grondgebied te overschrijden, doch overklast de vlucht nemen op het minste vermoeden, dat onze patrouilles in de nabijheid zijn. Het aantal huizer troepen aan die zijde onzer grenzen schijnt overigens van weinig belang te wezen.

En als van elders, wordt in hetzelfde berigt de waakzaamheid onzer troepen aan de grenslijn, uitermate geroemd, en niet minder de uitmuntend gekozen en kantonnementsplaatsen, allen zoo gekozen, dat, op welk punt der eenen vijandelijke beweging ondernomen werd, men er terstond van onder zou wezen, en, bij het beproeven eens aanvals, er niet alleen onmiddellijk tegen zou gevonden worden, maar ook binnen zeer korten tijd, van onze zijde, de aanzienlijke magt op het bedreigde punt vereenigd zou zijn, genoegzaam, elken vijandelijken aanslag te keer te gaan.

HAARLEM den 9 April.

De Brusselsche Courrier laat zich uit Londen van den 31 April schrijven, dat alleen Rusland zijne ratificatie niet had afgewisseld op den 31 Maart, dat het nog niet als zeker werd aangemerkt, dat de uitwisseling van de ratificatie van Oostenrijk en Pruisen spoedig zoude volgen, en dat beide Mogendheden nog steeds tijd zochten te winnen. Het dagblad van Luxemburg meldt van zijne zijde, dat, indien het waar is, dat Oostenrijk en Pruisen tot de verlangde uitwisseling zullen overgaan, het tevens zeker kan worden aangemerkt, dat deze ratificatie niet onvoordewarlijk zullen zijn, en dat Oostenrijk in 't bijzonder niet in het traktaat zal toestemmen, dan met voorbehoud van de regten van Z. M. den Koning der Nederlanden op het Groot-Hertogdom Luxemburg. — Te Parijs wilde men weten, dat het protokol tot den 10 April zoude blijven; in Brussel heeft men den 7den verzekerd, dat die ratificatie slechts tot den 6 April zoude zijn bepaald. Het Franschegezinde blad heeft tevens verkondigd, dat dit gerucht alleziens bevestiging behoeft.

Het blijkt tot nog toe niet, dat er op nieuw een bepaalden termijn voor de uitwisseling der ratificatie is gesteld, en men meent goede redenen te hebben, zich te mogen vleien, dat, zoo Oostenrijk, Pruisen en Rusland eindelijk tot besluit komen, om het traktaat van den 15 November te ratificeren, dat een protest, ten gunste van de bezwaren van de zijde van Holland en de 24 artikelen, daaraan verbonden zal zijn, en wel waarschijnlijk, voor de verre hetzelfde bepalingen behelst omtrent de vrije vaart op de binnenwateren, de zoogenamde handelswegen, de vereeniging van het syndicaat, en de kapitalisatie van de schepen.

GRONINGEN den 10 April.

De heer J. D. D. stadsmuzikant en kapelmeester van het korps muzikanten schreef een schouwspel, schoon gekleed aan het koninklijk publiek dezer stad en de vaderlandslievende doel. Deze voortreffelijke toonkunstenaar, in belangelooz ondersteund door onderscheidene liefhebbers en muzikanten, in den grooten schouwburg een Concert, van hetwelk de opbrengst bestemd ten voordeele van het fonds voor de huisgezinnen der vrijwillig uitgetrokken burgersche schutters. Hoe zeer reeds bij zijne stadgenooten bekend als een voortreffelijke virtuoos op de viool, stelde hij evenwel nimmer het publiek zoo in de gelegenheid, om zijne uimemende talenten te bewonderen; zonder te bedenken, in welk van de voorgedragene Solo's de heer Otto het meest heeft uitgeleefd, is het evenwel zeker, dat de nauwkeurigheid van uitvoering en de smaak, die hij aan den dag legde in het door hem voorgedragen Concert van Spohr, wiens composities, wegens derzelver moeilijkheid, slechts weinigen zich wagen, de bewondering en de bewondering van iederen kenner in de hoogste mate droegen. De jonge jufvrouw Winter verwierf ook algemeen lof wegens de door haar gespeene Ari's. De heer Otto had de voldoening, dat een tal publiek dit Concert bijwoonde, welk wij vernemen, dat, na afreke der onkosten, zuiver heeft opgebracht de som van f 231 — 22, en dat wij ons lang in het bezit van dezen talentvollen kunstenaar, in deze vaderstad mogen verheugen.

NEDERLAND EN HET OVERIGE EUROPA.

In midden van het beroerde en geschokte Europa staat Nederland rustig en bewegelijk. De hetsmetting in de zedelijke wereld (en zelfs die in de natuur), welke hetzelfde van alle zijden omringt, schijnt te huiveren, onze grenzen te overschrijden. In Duitschland zijn ieder oogenblik volksbewegingen: in Rijn-provinciën vooral is gisting en spanning: in Parijs is zes weken rust en ongeoordeelde zaak, en brengt iedere post berichten van beroerten te Lyon, Marseille, Toulon, enz.; in Engeland mineert en contramineert men bestaande inrigtingen: in Nederland alleen is diepe rust. Vanwaar dit verschil? Men kan dit niet aan het flegmatisch volkskarakter toeschrijven: want is hier voorheen wel een zedelijke ontroering geweest, als elders ongestoorde rust? Maar juist hieraan ligt het, dat wij de onrust iets vroeger gehad hebben. De strijd van Europa streijde tegenwoordig voor godsdienstige, en vooral voor politieke en staatsrechtelijke vrijheid. Zij driften dit echter tot uitbreiden van de vrijheid, dat er dusverre was en is, doet hen nu vrijheid tot bereijde toe begeren, en reeds de minste vrijheid misbruiken. Hergene zij begeren, hebben wij reeds voor het grootste gedeelte, en wij het al voor twee eeuwen verkregen. De vrijheid is in Nederland langzaam opgenomen en door den grooten kamp tegen Spanje, die het volkskarakter tot een veelvuldig ontwikkelde, onwrikbaar gevestigd. Wij bezitten daar instellingen, wier geest waarlijk vrij is, en hetgene nog meer zegt, de in rijp voor die vrijheid en misbruikt ze dus niet. Op deze gesteldheid van het Nederlands volk mogen wij hopen bouwen, dat onze rust inwendig weinig zal worden verstoord. Maar op deze gesteldheid moeten wij vooral ook zoeken te werken. De instellingen te verbeteren is goed, het volk te veredelen is beter. Het is de taak der volken meest in eene vrije staatsregeling lag, hoe gelukkig met de natie dan zijn! Doch het gaat niet de natie als met de enkele menschen. Die gelukkig wil zijn, moet in de eerste plaats rein van hart, en de tweede belder van hoofd zijn; dan kan hij het wezen, zonder die twee behoeften is hij het nimmer.

EN WOORD OVER DE AANKWEEKING VAN VADERLANDSLIEFDE EN VADERLANDSCHE DEUGDEN OP DE LAGERE SCHOLEN.

(Vervolg van Nummer 28.)

En het is waar, in de dagen, die wij thans beleven, moest men uit den mond der menigene andere dan volksliederen, en zulke liederen, welke de Vaderlandsche deugd verheffen, hooren zingen. Moest er thans eene school gevonden worden, waarin men onbekend is met het schoone lied van Tolstus? Moest niet dagelijks van uit de bedoelde scholen de bede open tot den Zeeuwse:

Bescherm, o God! bewaak den grond,
Waar onze adam gaat;
De plek, waar onze wieg op stond,
Waar ons graf op staat.
Met diep geroerde borst,
Behoud voor 't lieve Vaderland,
Voor Vaderland en Vorst.

behouden de kinderen geheel onbekend te zijn met het treffende volkslied van onzen vorst, en moesten zij niet als uit éénen mond dagelijks aanheffen:

Hoort, hoe van zijne ('s Konings) lippen
De troost der liefde vloeit!
Hem zal geen zucht ontglippen,
Die niet voor Neerland gloeit.
Ja, dan het heil van allen
Heeft hij zijn heil verpaid:
God ziet met welgevallen
Op hem en Nederland.

met zinnig zingen, uit zijne reeds aangehaalde, opzettelijk voor kinderen vervaardigde, gezangen:

't Mij dierbaar plekje gronds op aard!
Werd mij nog meer door vrijheid waard;
Welk goede Vaderlander wijde het niet zijn kracht;
Opdat nooit Neerland grootheid zink!
Maar stad met meerder 'ren lister blink',
Door eendragt groot in magt,
Door eendragt groot in magt.

die liederen behoorde men dagelijks in de scholen te hooren zingen en zelfs langs en wege! Maar, helaas! het is er zeer verre af, dat dit het geval zoude zijn. Het platte land weet men schaars, dat er dergelijke liederen bestaan, en bijna nimmer hoort men dezelve bij vriendschappelijke samenkomsten of bij volksfeesten aan. Veelzeker hoort men daar zedenverpottende, walgelijke liederen uitschreeuwen van jonge dochters en jongelingen, welke door de kinderen met gretigheid worden nageleefd, en met plaats grijpen in een land, waar men zoo vele scholen vindt.

Onkbaar erkennende al het goede, dat binnen ons gezeged Vaderland door de lagere scholen, sinds men (van 1806) meer ernstig derzelver verbetering begon te bewerkstelligen, gesticht is; gaarne der waarheid hulde doende, dat het lagere schoolwezen bevestigd moet worden als de hoofdfon van al die schoone deugden, welke het Nederlandsche volk thans aan het hoofd der volkeren van Europa hebben gesteld, en die dat en zegenrijke land bevestigd hebben voor den tuimelgeest, die elders troponen ontvallen en deed vallen, het geluk van volken verwoeste en den band losrukte, die aan vorst verbond; — dit alles gaarne erkennende, bewijzen evenwel de

die het Nederlandsche volk nog aankleven, en in het bijzonder de lagere volksklassen, dat de scholen datgene nog niet zijn, wat zij in de eerste plaats behoorden te wezen, n. l. goede zeden bevorderende kweekplaatsen. Maar het is ook een stellige waarheid, dat men veelal de lagere scholen buiten de gelegenheid houdt datgene te worden, wat zij zouden kunnen zijn. De inrigtingen, welke zich ten doel stellen, om op de beschaving en veredeling van het volk te werken, maken, om tot dit doel te geraken, te weinig gebruik van de lagere scholen.

Het doel harer oorspronkelijke instelling getrouw willende blijven, heeft de Maatschappij Tot nut van 't Algemeen — en elders hebben dit eenige Departementen der Maatschappij reeds vroeger gedaan — volksliederen uitgegeven met het uitzigt, om daardoor volksbeschaving en volksverbetering te bevorderen; doch wie heeft dergelijke liederen hooren zingen door die menschen, door welke dezelve gezongen moeten worden?

Indien nu de Maatschappij Tot nut van 't Algemeen in het oog hield, dat de beschaving van het volk, zal zij wezenlijk veld winnen en vaste wortelen schieten, in de eerste plaats van de lagere scholen moet uitgaan, om daar in het hart van den knaap en het meisje zorgvuldig aangekweekt te worden, opdat zij van uit dat hart werke op de harten der ouders en verder door de ouders op anderen; indien zij hare handelingen daarnaar inrigte, zoo zoude zij haar doel wissel bereiken en zij zoude de school meer en meer maken tot eene kweekster van Vaderlandsliefde en Vaderlandsche deugden. Als het waarheid zij, en wie leerde dit niet reeds door de ondervinding kennen, wat FABRIS reeds in zijnen tijd zelde: Daar is niets, dat vaster in het gemoed kleeft, dan datgene, wat in de kindersche jaren wordt ingedrukt; — of wat men in de kindersche jaren leest: Dat men van der jeugd aan den kinderen zekere heilige voorschriften in het gemoed behoort te prenten; overmits hetgene dat eenmaal in 't hart gevestigd is lang blijft. Even gelijk een nieuwe aarde pot den reuk van 't geen daar eerst in gekookt is lang behoudt; — dan is het immers zeker, dat men, om de beschaving en veredeling des harten te bevorderen bij het algemeen en met name bij de lagere volksklassen, van de school moet uitgaan en minder van de volwassenen, bij welken vooroordeel en menschenonteerende neigingen reeds zulke diepe wortelen geschoren hebben, dat zelden, noch het intellectuele (verstandelijke) noch het morele van zijne zielsgesteldheid, zonder eene individuele behandeling, eenige goede resultaten (gevolgen) oplevert.

Het zij met bescheidenheid gevraagd: waarom levert de Maatschappij Tot nut van 't Algemeen niet zulke eene Prijsverhandeling minder, welke blijkbaar zeer weinig of in het geheel niet in de handen van die menschen komt, voor welke zij geschreven is, en besteedt zij de aanzienlijke kosten, daarvoor aangewend, niet liever, om datgene in de scholen voor de kinderen van armen en minvermogenenden te verspreiden, waardoor zij zo gaarne de volksbeschaving wil in de hand werken, en wat nog meer bekeekent, waardoor men de hechtste grondslagen wil leggen tot een voortreffelijk Staatsgebouw, tot het daarstellen van een edel geslacht. De zwaarigheden, die deze handeling zoude opleveren, zijn niet van zulken aard, dat zij niet grootendeels opgeheven zouden kunnen worden.

In een land, waar het reeds zoo ver gebracht is betrekkelijk het volksonderwijs, dat men overal scholen ziet geopend, ook voor de meestbehoefte en minst beschafte volksklasse; waar men bijna geen gebucht, hoe gering ook, meer aanreft, of het heeft zijne leerschool met eenen geëxamineerden Onderwijzer, daar moest men geene middelen in de aarde bedolven laten, die op de volksveredeling, door de lagere scholen, geschikt konden werken.

Deze gelegenheid (welke tot dus ver nog geen rijks als het onze in zulk eene ruimte deel viel) is te voortreffelijk, om daarvan niet alle partij te trekken. Alle inrigtingen, welke zich ten doel stellen, om het menschedom te beschaven en een edel en verlicht volk te vormen, moesten van dezelve gebruik maken, om hun doel te bevorderen. Men kan in dezen van de Onderwijzers, die over het algemeen slechts een sober inkomen voor hun zwaarwigtig en moeijelijk werk erlangen, niet vorderen, dat zij uitgaven voor het aanschaffen van middelen zullen bestrijden, welke buiten hunne magt zijn. Men kan van hen ook niet alles eischen. In genoemde scholen moesten dan vooral traktaatjes, nuttige werkes, liederen, en wat dies meer zij, niet karig, maar met eene milde hand uitgestrooid worden. Daar moest men met den Onderwijzer in overleg treden, om den geschiktesten weg te vinden, langs welken men het zekerst tot zijn doel kon komen. In de armen-scholen en in die voor onbedeelde, maar behoefte kinderf moet men zelfs de ouders nu en dan noodigen, om iets te hooren lezen en zingen, wat ook voor hen nuttig was; en wanneer zij dan huiswaarts keerden, kon men hun nuttige bladen medegeven, om die in huis te lezen en te herlezen. Zoo ware men werkzaam, niet om schitterende vertooningen te maken zonder wezenlijk nut te stichten, maar om in sulke veel goeds te verrigten, dat niet anders dan goede vruchten zoude opleveren.

Veel hulpmiddelen, om in dezen het bedoelde nut te bevorderen, zweven mij voor den geest; doch wij schrijven in een dagblad en moeten alzoo de uitvoerigheid eener verhandeling vermijden.

Wanneer er Onderwijzers mogten gevonden worden, welke, ten gevolge van hun bekrompen bestaan, niet in staat zijn zich zelf een of ander nuttig werk te verschaffen voor hunne leerlingen, waaruit zij hen gepast kunnen bekend maken met de belangrijkste mannen, welke ons Vaderland heeft opgeleverd; met die voorvallen, welke de roemrijkste getuigenis geven van den moed en de trouw onzer voorvaders; en van de hulp des Zeeuwse, die een goed volk beschermt, als het zich zelf wil beschermen door moed, deugd en Godsverucht; opdat hierdoor hunne harten worden geopend voor deugd en hun verstand worde ontwikkeld en verlicht tot het bekomen van ware wijsheid (*), ten einde zij eens trouwe en goede burgers van den Staat worden; indien men daartoe, zeg ik, geen werk, als dat van ENGELBERTS GERRITS, keur van gedenkwaardige tafereelen uit de Nederlandsche geschiedenis, b. v., kan aanschaffen, dan moesten hun dergelijke werken, door tusschenkomst van de Schoolopzieners, van wege het Plaatselijk Bestuur of van wege eene inrigting als de Maatschappij Tot nut van 't Algemeen, geschonken worden. Zoo zullen de scholen worden, wat zij zijn moeten, n. l. Kweekplaatsen van Vaderlandsliefde en Vaderlandsche deugden, waaruit de verlichting hare stralen verspreidt over het gehele volk.

En wanneer er een duisterling magt opstaan, om het schadelijke der verlichting onder de lagere volksklassen te beweren, zoo voegen wij hem deze belangrijke woorden van den Engelschen geleerden C. COLTON toe, die in het hart van alle Vorsten en gezaghebbers moesten gegrift zijn:

„De vogelaar,” zegt Salomon, spreidt zijn net voor het oog van den vogel; en wanneer beheerschers de oogen van eene natie openen, moeten zij verwachten, dat deze zien zal. Bene bedorvene regering is dus even weinig bestaansbaar met eene verlichte natie, als de nacht voortduren kan, wanneer de zon aan den trans is. Maar de loffelijkste pogingen worden door de tegenwoordige gezaghebbers aangewend tot de verstandelijke beschaving van de arbeidende volksklassen. Het ware eene hatelijkheid, te willen beweren, dat onze gezaghebbers slechts daarom zoo veel deden, omdat zij vreessen, dat anderen meer zouden doen, indien door hen zelven niets gedaan wierd. Er zijn goederedenen, om te gelooven, dat zij door verheverer beweegredenen genoot zijn geworden, doch, in allen gevalle, is elke openbare maatregel voor de verstandige vorderingen der bestuurden, de zekerste waarborg van de braafheid der bestuurden, omdat alle gezaghebbers zeer wel weten, dat eene geveendigde zuiverheid bij hen, die regeren, gepaard moet gaan met alle vordering in kennis bij hen, die moeten gehoorzamen. Sommigen willen staande houden, dat de stralen der waarheid, gelijk die der zon, al te overvloedig zijnde, de menigte verblinden, in plaats van haar te verlichten, maar deze gelijkenis is valsch; want de waarheid heeft nooit die uitwerking, schoon dit het geval zijn moge bij het dwaallicht der dwaling. En wanneer ook de waarheid helderder is dan de zon, is de ziel sterker dan het lichaam, en het oog van den geest kan op het wezen der zedelijke waarheid staren met veel minder vermoeijing, dan het lichamelijke oog op eene zamenvatting van stoffelijk licht.

DE VRIEND VAN 't VADERLAND.

P. S. In het vorige stuk een paar fouten ingeslopen zijnde, zal de lezer die wel hebben willen verschoonen.

(*) Dit moet het hoofddoel van alle wetenschappelijke onderrichtingen zijn op de gewone lagere scholen, dat het hoofd der leerlingen niet opgevuld worde met namen en jaartallen, (waartoe zoo weinig voordeel ontstaat voor den leerling, maar veel meer waanwijsheid en andere schadelijke eigenschappen geboren worden,) maar dat veel meer het verstand (in den zin, dien de opvoedkundigen daaraan hechten) worde ontwikkeld en het hart een verlichte koepel der deugd worde.

WEERKUNDIG OVERZICHT OVER DE MAAND MAART 1832, bij het Genootschap ter bevordering der Natuurkundige Wetenschappen te Groningen ingezonden uit de OUDE PEKELA.

BAROMETER.				THERMOMETER.			
Hoogtestand.	Laagtestand.	Verscill.	Gemiddelde hoogte.	Hoogtestand.	Laagtestand.	Verscill.	Gemiddelde hoogte.
29.7½, d. 2	29.5, d. 20	1 d. 2½ l.	29 d. 1.38 l.	60°, den 31.	23°, den 3	37°.	38° 51.
's avonds.	's morgens.			's avonds.	's morgens.		

LUCHTSGESTELDHEID.			
Helder	32 malen.	Do gureste, buijgste dag der geheele maand was de 24ste; hoewel 's morgens de Therm. vrij hoog stond bij eene heldere lu. h. veranderde dit spoedig door op elkander volgende sneeuw, hagel en regen met felle wind, hetwelk tot na den middag duurde.	Eene z. er drooge, somtijds echter wat gure en mistige maand, vooredeig echter voor de veldvruchten en den boei der oeffeningen, welke anders door de schoone en warme dagen van Februari al te vooredeig zouden geweest zijn. De nachtvorsten in deze maand deden geen nadeel, daar zij meestal met zware mist invalen en door eene betrokene lucht of regen gevolgd werd.
Betrokken	16		
Bewolkt	21		
Regen	4		
Sneeuw	4		
Mistig	16		

WINDSGESTELDHEID.				
Tusschen Z. en W.	(vlak W. daaronder gerekend)	32 malen.	Windig	42 malen.
— N. — W.	(— N. — W. — W.)	16 —	Zachte wind	28 —
— N. — O.	(— O. — O. — O.)	18 —	Hevige wind	9 —
— Z. — O.	(— Z. — O. — O.)	27 —	Stil	14 —

De Barometer teekende doorgaans vrij hoog, meest boven 29 dm., doch was zeer veranderlijk, de rijzing en daling ongeregeld. Doch zelden sterk; behalve tusschen den 16 en 17den, wanneer eene daling sedert de avondwaarneming bespeurd van 5 lijnen bij hevigen wind uit het Z. — W. en daarop volgenden regen. De sterkste rijzing was tusschen den 30 en 31sten van 3½ lijn, nadat het op den middag van den 20sten hevige uit het N. — W. had gewaaid en geregend.

De Thermometer stond middelmatig, zijnde van den 17den tot den 27sten temelijk hoog, vooral op den 31sten. Deze dag was intusschen de veranderlijkste van de geheele maand, zijnde de Thermometer op dien dag van de morgen- tot de middagwaarneming 28 graden gezeten en van toen af tot de avondwaarneming weder 16° gedaald. Eene plotselinge daling had plaats op den 24sten bij hevige sneeuw-, hagel- en regenbuijen, zijnde het kwik binnen één uur 4° in den voormiddag gezakt, zoodat de Thermometer op den middag éénen graad lager teekende, dan des morgens te 7 uren.

De Hoofdwind was Zuidelijk, meer echter naar het W. dan naar het O. hellende, vooral op den 24sten, 25sten, 26sten, 27sten, 28sten, 29sten, 30sten, 31sten. Sedert de nachtevoring echter, wanneer de wind van het N. — W. kwam, was dezelve meer Noordelijk, hetgene welligt een gevolg was van de meer, daar het toen een zeer buijge dag was.

R. DE RHOER OTTENS.

HOITSEMA, in de Gedeputeerde Staten. (Het gemeentebestuur)